

ватъ празни думи, тогасъ сме длъжни да се загрижимъ за бжднината си. За туй, както въ сѣмейството и въ училището, тѣй и по-сетнѣ въ живота трѣбва да тачимъ тия върховни начала, като пазимъ грижливо свободата си, като считаме другитѣ равни на насъ и като обичаме и помагаме на онѣзи, които иматъ право на нашата обичъ и подкрѣпа. Тѣй като постъпваме, ние ще зачитаме законитѣ, учрѣжденията и идеалитѣ си, като народъ и държава. Само тогасъ ще станатъ възможни правилниятъ държавенъ животъ и народното прѣуспѣване въ всѣко отношение. Това е една цѣль, за която всѣки добъръ гражданинъ трѣбва да даде своитѣ усилия.

Н. Николаевъ.

Бесѣди по слънчевата система*).

(По д-ръ Х. Херцбергъ).

Небесното пространство между Марса и Юпитера се е считало дълго врѣме за необитаемо отъ никаква планета; обаче още великиятъ астрономъ Кеплеръ бѣше изказалъ прѣдположението, че въ това пространство трѣбва да има небесни тѣла, макаръ и не такива каквито сж извѣстнитѣ намъ планети. И дѣйствително, откритията на миналото столѣтие показаха, че безсмъртниятъ Кеплеръ ималъ пълно право. Астрономитѣ почнаха да откриватъ сума небесни тѣла въ това пространство и до сега още не може да се каже, че това пространство е напълно изслѣдвано, защото всѣка година ни донася нови открития. До 1889 година числото на открититѣ небесни тѣла въ това пространство е възлизло до 280. Тѣзи небесни тѣла сж наречани *планетоиди*, защото приличатъ много на планетитѣ, но се отличаватъ отъ тѣхъ по извънредно малката си величина. Тѣ сж толкова малки, че не могатъ да се видятъ съ просто око, и общата имъ маса не надминава $\frac{1}{4}$ отъ земната маса. Само *Вера* прави из-

*) Продължение отъ кн. VШ.